

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

In Libro Tertio Ecclesiasticae Historiae haec continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΤΑΔΕ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
λόγῳ Γ'.

- α'. Περὶ τῆς ιελιανῆς βασιλείας.
- β'. Ὡς παλόθεν δὲ εὐσέβεια τρυφέας, λέξικαν εἰς αἰσθέα.
- γ'. Οπως τὰ πεζῶτα τὴν ἀσέβειαν κρύπτων, αὐτὴν ψευδον ἐγύμνωτε.
- δ'. Περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν Ἐπισκόπων.
- ε'. Περὶ τῆς παμλύκης χειροτονίας.
- Ϛ'. Οτις φιλαιρωπία χεωμόμυθος ἀλλὰ φιόνω βαλλόμυθος, πεφανώς σὲ εὐσέβειας τοιάντες.
- ζ'. Οπόσα καὶ ποιαὶ τῶν χεισιανῶν ἐτόλμησαν ἔλληνες, παρ' αὐτῷ λαβόντες εἰς εἰςεσίαν.
- η'. Τίναις χεισιανῶν ἐνομοθέτησεν.
- θ'. Περὶ τῆς εἰζορίας τὸν αὐγίαν αἴθανατίς καὶ φυγῆς.
- ι'. Ταῖς τους ἀπόλλωνατον διάφυν καὶ τὸν αὔγιον βαεύλαν.
- κα'. Περὶ θεοδώρου τὸν ὁμολογητῆ.
- κβ'. Περὶ τῆς δημάρτεως τῶν ιεροῦ κειμηλιῶν καὶ τῆς τῶν σημερεσίων αἴφωρεστεως.
- κγ'. Ταῖς ιελιανὸν τὸν θεῖον τὸν βασιλέως καὶ σὲν ἀλλας αἰσεῖται.
- κδ'. Περὶ τοῦ καὶ τοῦ ιερέως.
- κε'. Περὶ ιεκενίας καὶ μαζίμας τῶν ρωμαίων.
- κϚ'. Περὶ Ουαλενίνιαν τὸν ψευδον βασιλέυσαν.
- κζ'. Περὶ τῶν ἀλλων ὁμολογητῶν.
- κη'. Περὶ διζεμίας τὸν διακόνον καὶ τῆς καὶ θεὸν παρρήσιας.
- κη'. Ταῖς ιεδώνας καὶ τὴν τῆς οἰκοδομίας ἐπιχειρησιν, καὶ τὰς ἐπενεχθείσας ἀντίσις θεολάτες πληγάς.
- κα'. Περὶ τῆς καὶ περσῶν σρατείας.
- κβ'. Περὶ τῆς τοῦ πολιθισμένου τὸν βεροιάν παρρήσιας.
- κγ'. Περὶ τῆς τοῦ παιδαγωγῆς παρρήσεως.
- κδ'. Περὶ τῆς τοῦ αὐγίας ιελιανῆς τοῦ μονάρχον παρρήσιας.
- κε'. Περὶ τῆς ἐν περσίδι γεγρυμένης Σφαγῆς ιελιανῆς τοῦ βασιλέως.
- κϚ'. Περὶ τῆς ἐν καρύραις μὲν τὸν ἀναρεσιν αὐτῷ φωριθέσης γοπίας.
- κζ'. Περὶ τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀνιοχέας ἐνρεθεσῶν κεφαλῶν.
- κη'. Περὶ τῆς ἐν ἀνιοχέᾳ πανδημεῖ γεγρυμένης χορείας.

IN LIBRO TERTIO ECCLESIASTICÆ HISTORIÆ
hęc continentur.

- CAP. I. De Imperio Juliani.
- II. Quomodo Julianus ab incunte astate in religione Christiana educatus, ad impietatem defecit.
- III. Quomodo Julianus cum impietatem prius dissimulasset, postea patefecit.
- IV. De reditu Episcoporum.
- V. De ordinatione Paulini.

Q. 11

- VI. Quomodo Julianus Christianos aperte occidere noluit, non clementia erga illos, sed invidia motus.
- VII. Quot & quanta pagani aduersus Christianos ausi sint, à Juliano licentiam nauci.
- VIII. Quas aduersus Christianos leges tulerit Julianus.
- IX. De relegatione & fuga Magni Athanasi.
- X. De Apolline Daphnæo & de sancto Babila.
- XI. De Theodoro Confessore.
- XII. De sacris vasis filico vindicatis: & de annona adempta.
- XIII. De vindicta Dei in Julianum Imperatoris avunculum, & in alios impios.
- XIV. De filio Sacerdotis.
- XV. De Juventino & Maximo Romanis.
- XVI. De Valentiniiano qui postea imperavit.
- XVII. De aliis Confessoribus.
- XVIII. De Artemio duce.
- XIX. De Publia Diaconissa & de religiosa ejusdem libertate.
- XX. De Iudeis Templum instaurare aggressis, & de plagiis quæ eis divinitatis fictæ sunt.
- XXI. De expeditione Juliani aduersus Persas.
- XXII. De libertate ac fiducia decurionis Berœensis.
- XXIII. De prædictione Pædagogi.
- XXIV. De prædictione sancti Juliani Monachi.
- XXV. De Juliani Imp. cæde in Perside.
- XXVI. De magicis maleficiis post ejus obitum repertis apud Carras.
- XXVII. De capitibus humanis quæ Antiochiae in Palatio inventa sunt.
- XXVIII. De publica lætitia ac festivitate Antiochenorum ob Juliani cædem.